

Countermine/IED operations is een specialisme!?

Directie DVD schenkt een bali aan het Geniemuseum.

Optreden in verstedelijkt gebied voor de ABOO!

Prestigieus KEK-complex gerealiseerd in Oirschot.

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

Attentie!
Uitnodiging VGGO-contact-
dag 2007

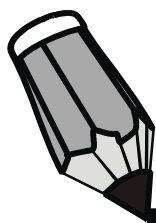
Blz **9**

30e jaargang

maart 2007

115

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxel hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
sgt1 M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
smi F. Schiltman, fotograaf
sgt P. Vogelaar, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: stippen@westbrabant.net

Aanleveren kopij

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij

Promotor nr. 116 - 2007: vrijdag 25 mei 2007.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: smi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi J.A. Dirven
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
smi A.M.M. van Rhee
sgt G. Naves (aspirant-bestuurslid)
sgt1 R. de Vries
sgt1 M.B. Waterreus

Ereleden:

B.P.M. Oude Nijhuis	J.H. Smit
J.H.G.M van der Tillaard	K.K. Thijssens
C.J. Hamers	G.M. Beerkens
P.M.A. van Dijk	

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
de leden inlichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt voor gewone en bijzondere leden €18,00 bij automatisch incasso, bij gebruik acceptgirokaart €19,00 te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap, na ontvangst van een acceptgirokaart, door overschrijving op postgiro 37.26.500 van de penningmeester van de VGGO of door het maandelijks overschrijven via het NSK van €1,50 op hetzelfde giro-nummer.

Internet:

Webmaster (tijdelijk): Aooi Nico Stip
Url: <http://vgoo.nl>
Gebruiker: vgoo wachtwoord: sleutelgetal7326

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Commerciële exploitatie:

NABER
MEDIA EXPLOITATIE B.V.

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 6 Optreden in verstedelijkt gebied voor de genieonderofficier in opleiding
- 9 Uitnodiging VGGO Contactdag 2007
- 10 Stafadjudanten zijn gewoon adjudant, net als andere adjudanten
- 12 "Zwaar in de training, is makkelijk in de wedstrijd!"
- 16 Prestigieus KEK-complex gerealiseerd in Oirschot
- 20 Intermediate Search, Countermine operations blijven uitbreiden
- 23 Joint Logistic Support Group Headquarters
- 24 NLD genisten in Madrid
- 26 Ervaringen van het introbivak, ABOO 32
- 28 Directie DVD schenkt een bali

RUBRIEKEN

4	Voorwoord
5	Redactioneel
5	In de volgende Promotor
5	Wie ontvangen de Promotor
19	Principe van Silma
30	De VGGO was present!.
31	De Mont Blanc op voor KWF

Voorwoord

Hedel, 2 maart 2007

CONTRIBUTIE

Hebt u dat ook wel eens? Dat je gedwongen wordt om iets te moeten doen waarvan je enorm baalt? En dan zelfs echt kwaad wordt? Ik heb dat uiterst zelden. De mensen die me kennen weten dat. Maar onlangs was het dan toch zo ver. In een bestuursvergadering informeerde de penningmeester ons over het resultaat van 2006. 2006 kostte de VGGO €5340,-. Dat is op zich niet erg maar ik verwachtte de helft van dat bedrag. Want zoals u weet zijn we de afgelopen jaren met alle macht en met een hoop inspanningen er in geslaagd om de kostenverslindende drukkosten van de Promotor terug te brengen naar nagenoeg 'nul'. De drukkosten-cijfers laten dat ook duidelijk zien. Daarvan heeft u als onmiddellijk voordeel dat we de contributie zo laag mogelijk kunnen houden. Bij welke vereniging krijg je tegenwoordig voor slechts €19,- per jaar 4 keer een prachtig full-color gedrukt verenigingsblad en een regimentsagenda toegestuurd? En wordt er ook nog een verenigingsdag met lekker eten en drinken georganiseerd? En schenken we namens onze leden aandacht aan alle jubilarissen, langdurig zieken en overleden collega's. We betalen van de contributie de talloze bloemstukken, rouwboeketten en cadeautjes. We geven schildjes weg en geschenkenbonnen. We versturen wenskaarten, drukken stickers en laten VGGO-speldjes slaan. En dat doen we dus allemaal van dat extreme lage contributiebedrag wat we van u vragen. Vraag niet hoe we het doen, maar het lukt ons. En zonder te veel in te teren op ons banksaldo. Tenminste...als ieder lid de moeite zou nemen om zijn contributie te betalen. En daar wringt hem precies de schoen. Ik baalde als een stekker toen het me duidelijk werd dat ondanks alles dat we gedaan hebben om dit probleem op te lossen er nog steeds 99 (!) leden zijn die hun contributie gewoonweg niet betalen! We praten dan over een directe verliespost van €2602,-. Dat vertekent de cijfers behoorlijk! Van die 99 leden hebben 47 personen zelfs 2005 en 2006 nog niet betaald! Onacceptabel en vooral ook onbegrijpelijk. Want aan 'de hoogte' van het contributiebedrag kan het toch niet liggen? Waarschijnlijk is het gemakzucht, slordigheid of hebben die leden een puinhoop van hun financiën gemaakt. Wat heeft het bestuur de afgelopen jaren aan deze wanbetalers gedaan? We hebben gedaan wat we konden. De penningmeester heeft in 2005 en 2006 elk lid dat een contributieachterstand had schriftelijk geïnformeerd. Een enkeling heeft vervolgens betaald. Toch bleef het nog erg stil. Omdat wij uiterst zorgvuldig te werk wilden gaan voordat we besluiten om leden te royeren, hebben wij hen eind 2005 en begin 2006 nog eens persoonlijk benaderd en/of met hen telefonisch contact opgenomen. A hell of a job! Maar je wilt de leden toch een allerlaatste kans te bieden, nietwaar? Met als resultaat: vele uren bellen, luisteren naar allerlei originele en minder originele excuses en loze beloften en soms zelfs, hiep hiep hoera, een enkele betaling. Maar al met al toch zeer teleurstellend allemaal. Begin 2006 hebben we daarom de eerste groep notoire wanbetalers (achterstand 2004 en 2005) geroyeerd. En nu zijn we dus helaas wederom op zo'n punt aangekomen. Per 2 april moet ik de groep 'wanbetalers 2005 en 2006' dezelfde royeerbrieven sturen. En dan zijn we in 1 klap weer 47 leden kwijt. Dat is erg jammer maar we zijn het verplicht aan alle wel keurig betalende leden. Zij hebben er namelijk recht op dat we de VGGO financieel goed besturen. En het is vanzelfsprekend om de trouw betalende leden niet op te laten draaien voor alle onkosten die we moeten maken voor de niet betalende leden. Denk bijvoorbeeld maar eens aan al die onterecht aan hen verstuurd Promotors! Eind dit jaar ronden we het leden-opschonings-programma af door ook de laatste groep 'wanbetalers 2006' een brief te zenden waarin hen wordt medegedeeld dat zij niet langer lid van de VGGO mogen zijn. Ook dat zijn er weer 52. Het is erg jammer dat het blijkbaar zo ver moet komen, maar zachte heelmesters maken nou eenmaal stinkende wonden. Maar ik baal er wel enorm van! Want je weet dat ingrijpen nodig is maar beseft ook wel dat het soms gewoon een kwestie is van slordigheid. De echtgenote doet de boekhouding en wat weet zij nou van de VGGO? Of je was op uitzending, je bent overgeplaatst, was ziek zwak en misselijk en noem maar op. Die zachte heelmester zal ik echter niet zijn! Die brieven gaan binnenkort daadwerkelijk de deur uit. Dan maar tijdelijk even wat minder leden. Maar daardoor krijgen we wel weer een vereniging die bestaat uit genieonderofficieren die hun zaakjes wel prima in orde hebben. Waar je wel op kunt rekenen. Kortom: ik wil u, ook wanneer u denkt dat het wel goed zit met uw contributiebetalingen (!) met grote klem oproepen om alsnog te checken of u uw contributie inderdaad betaald heeft. Waarom? Omdat dit bij honderd van u namelijk niet het geval is! Ga er vooral niet van uit dat als u een Promotor ontvangt dat het wel goed zit, want dit staat er (nog) los van. En controleer dan ook nog even of u wel het juiste bedrag heeft overgemaakt. Er zijn namelijk nogal wat NSK-betalers die maandelijks een te laag (oud) tarief hanteren! Bij twijfel kunt u even mailen met de penningmeester Martin Curfs. Zijn e-mailadres is curfs.cools@wanadoo.nl.

Ik zou het geweldig vinden als ik daardoor de komende weken heel wat namen van de zwarte lijst mag doorstrepen en u over een poosje geen royeerbrieven hoeft te sturen. Het ga u goed!

aooi Joep Beljaars

Redactioneel

Collega's,

Mijn taken had ik al overgedragen aan Nico Stip en bij de laatste redactie vergadering ben ik i.v.m. voorbereidingen niet meer bij geweest. Maar een redactioneel voorwoord moest ik toch nog schrijven. Dat doe ik nu een paar uur voor mijn vertrek naar Uruzgan. Sinds gisteren was eindelijk ook de bestemming en het

tijdstip van vertrek op de bekende teletekstpagina bekend. Nu hoor ik u al denken bestemming, dat is toch niet zo moeilijk. Deels hebt u dan gelijk uiteindelijk is dat Uruzgan echter de route erna toe gaat via Kirgizistan!

De eerste draft van de PROMOTOR heb ik nog gelezen en het ziet er weer goed uit echter, voor en door de onderofficier gemaakt en gelezen, gaat niet geheel op. Ik doe nogmaals een verzoek aan u allen, actief dienende als mede de Bd-er, om toch vooral kopij aan te leveren voor ons blad. Want aan beloftes alleen hebben wij niets, daar vul je geen blad mee. Mocht u denken geen schrijverstalent te bezitten schroom dan niet om een van de redactieleden te benaderen, zij zijn altijd bereid om u met raad en daad bij te staan.

De komende maanden ga ik proberen u op de hoogte te houden van mijn reilen en zeilen, zonder de operatie daarbij in gevaar te brengen.

Tot ziens.

Toine van Boxtel

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht over een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

PTEn- Programma Taken en Eindeisen;

Leidraad Opleiden en Trainen;

VGGO Contactdag, hoe was het;

Missie in Afghanistan.

Berichten uit de "zandbak".

Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGGO
- Directies DGW&T
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- 101 Gevechtssteun Brigade te Apeldoorn
- 1 Logistieke Brigade te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- DMO te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- LFD-FAP-PARESTO

Optreden in verstedelijkt gebied voor de genieonderofficier in opleiding!

Sgtt Verheij, ABOO 31

Terwijl anderen nog met de gedachten bij St Nicolaas zaten, begon voor de charlie-groep van ABOO 31 het OVG (optreden in verstedelijkt gebied). Een driedaagse training, waarin o.a. de achtergrond van het OVG en het commandovoeringproces voor de groepscommandant wordt behandeld. Tijdens deze dagen heeft het continue geregend, echter dat heeft de pret niet kunnen drukken en is iedereen met vol enthousiasme er tegenaan gegaan.

ESSENTIËLE DRILLS

De afgelopen maanden hebben we voornamelijk constructiecurssussen en bruggenbouw gehad tijdens de AKG periode. In de avonduren is het dan volop studeren. Daardoor was het een welkome afwisseling en onder leiding van de instructeurs was het tijd voor actie.

Met name voor de 'spijkerbroeken' waaronder ik zelf, was het de eerste keer dat wij met deze drills te maken kregen. Tijdens de periode op de KMS was hier al een klein beetje aandacht aan besteed, echter dat was niet te vergelijken met wat wij hier beoefenend hebben tijdens de VTO (vaktechnische opleiding). Het verschil zat vooral in het veel beoefenen van de drills in kleine groepjes. Het voordeel hiervan is, dat je beter door de instructeur begeleid wordt en vaker de acties kan uitvoeren. Het is dan wel snel duidelijk welke voorsprong de ervaren militairen al hebben.

'SPANNENDE DINGEN'

Nadat we op dag 1 de geschiedenis van het OVG hadden doorlopen en hiermee de essentie van het geheel begrepen, hebben we het **OTVOEM** van de IK 2-17 behandeld. Dit alles in een syndicaatopdracht, waarin een scenario

werd nagebootst en daarvan wij een analyse moesten maken. Hier komt nog heel wat bij kijken!

De volgende twee dagen was het volop aan de bak. In Oirschot hebben we getraind op welke wijze je een huis binnendringt. Waar moet je op letten en welke handelingen moet je verrichten? Veel informatie in een korte tijd. Dat legt veel druk op je. Door het vele herhalen, is het pas goed onder de knie te krijgen. Het wordt dan een echte drill. Met name de derde dag was de leukste dag. Voor ons gevoel best spannend om deze dingen te doen!

DE GROTE AANVAL!

Zelf kreeg ik die ochtend te horen dat ik uitvoerend commandant was. We hadden allemaal een bevel voor deze opdracht geschreven. Nadat ik mijn bevel had gegeven aan de groep reden we richting Hoenderloo. Onze inzetlocatie lag in de omgeving van de Arnhemse Heide en wij zijn daar vandaan op ongeveer 5km afstand gedropt. Nadat we de beveiliging hadden ingericht ben ik samen met de sgtt Gommers op zoek gegaan naar de 1^e contactpersoon. In het Engels werd ons verteld wat de bijzonderheden waren

en waar we heen moesten verplaatsen. De verplaatsing te voet verliep prima. Er waren geen hindernissen of andere obstakels, die ons mogelijk zou kunnen vertragen, op de route. Vlakbij het aanvalsdoel hebben we de 2^e contactpersoon ontmoet en hij vertelde ons over een uitkijkpost waar de vijand zich zou bevinden. We kregen ook nog luchtfoto's.

We wilden dit met een dekkingsploeg en aanvalsploeg

doen, toen plotseling het vuur op ons werd geopend. In een paar seconden moest ik beslissingen nemen. Ik wist niet hoeveel vijand er zat en wat ons te wachten zou staan. We gingen vurend voorwaarts en na het veroveren van de uitkijkpost werd er opnieuw vuur uitgebracht door de vijand. Dit keer vanuit de loopgraven! Iets waar ik en de groep nog nooit mee geoefend hadden. Ik probeerde iedereen op linie te houden en iedereen vuurde volop richting de locatie van de vijand. Tijdens de aanval werd hier een groepslid uitgeschakeld. Snel zijn we de loopgraaf in gegaan en hebben we conform de drill alles gezuiverd. Gelukkig hadden we voldoende munitie op de man en was het een perfecte beleving. Dat niet alles goed is gegaan is met de instructeur na afloop besproken. Iedereen heeft hier veel leermomenten uitgehaald. De actie is uiteindelijk door iemand anders nogmaals uitgevoerd.

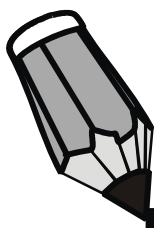
LEERZAAM

Uit deze drie dagen kan ik concluderen dat het beoefenen van dit soort drills tijdens het OVG super belangrijk is. Het is niet alleen de beleving tijdens het nabootsen van gevechtssituaties, maar vooral omdat je leert omgaan met verschillende onverwachte situaties. Hierdoor leer je als toekomstig onderofficier snel te handelen en beslissingen te nemen. En is die beslissing dan juist? Misschien wel, als het ten gunste is voor de personele veiligheid en de tijd om na te denken er niet altijd is.

De tijd van vechten in bossen is niet meer de hoogste prioriteit. De inzetgebieden veranderen, zoals bijvoorbeeld in kleine dorpjes in Afghanistan. Daar is het van belang dat een onderofficier het overzicht behoudt en weet hoe hij moet handelen in diverse situaties. Met name ook het inzicht voor het 'lezen' van een gebouw is erg leerzaam geweest voor iedereen. Het OVG tijdens de opleiding VTO ABOO is naar mijn mening een ideaal middel om dit te trainen!

(.)

Advertentie

Uitnodiging VG00 Contactdag 2007

Ereleden en leden van de VG00,

het is mij een groot genoegen om u en uw partner uit te nodigen voor de VG00-contactdag, en de jaarlijkse Algemene ledenvergadering, welke deze keer op **vrijdag 15 juni 2007** plaats zal vinden in Partycentrum Duinoord te Helvoirt. Om al vast in de stemming te komen kunt u al vast een kijkje nemen op www.duinoord.nl

Zoals u gewend bent zullen een fraai ladiesprogramma en volop lekker eten en drinken deel uit maken van de contactdag. Het belooft weer een mooie en gezellige middag te worden!

HET PROGRAMMA

14.00	Ontvangst met koffie en gebak
14.45 – ca.17.45	Damesprogramma
15.00 -16.30	Algemene ledenvergadering
18.00 -19.30	Gezellig samenzijn en een lekker buffet
19.30	Vertrek bus en afsluiting

KLEDING

Het tenue voor de VG00 contactdag is uiteraard burger.

De (enige) wijze van aanmelden:

U meldt zich eenvoudig aan door het overmaken van • **10,00**(per persoon) op **bankrekening 10.48.23.577 t.n.v. M.M.G.**

Curfs, VG00 onder vermelding van: '**VG00 Contactdag**'

Wanneer u tevens gebruik wenst te maken van het busvervoer dient u dit eveneens op uw overschrijvingskaart te vermelden.

Vermeldt dan bijv. '**VG00 Contactdag + bus Wezep**'.

U begrijpt dat het voor de organisatie van de Contactdag van het grootste belang is om tijdig inzicht te hebben in het juiste aantal deelnemers. Dit aantal is noodzakelijk om de juiste reserveringen t.a.v. het busvervoer, het buffet, de consumpties en het damesprogramma te kunnen doen. U dient zich daarom te hebben aangemeld **vóór 31 mei**. Ik hoop dat u daarvoor begrip heeft. Wacht daarom dus niet te lang en meldt u vandaag nog aan!

DE BUSDIENST

Ook deze keer zullen we trachten om busvervoer te organiseren vanuit Wezep. Of dat ook daadwerkelijk kan worden gerealiseerd is afhankelijk van de medewerking van het Ministerie van Defensie en van het aantal aanmeldingen (zie aanmelden).

De bus vertrekt vanaf de manschappen kantine op de PMK om 12.00 uur

De retourreis vangt aan om 19.30 uur.

Het adres: **Partycentrum "Duinoord", Duinoordseweg 8, 5268LM Helvoirt**

Routebeschrijving vanaf de Lunettenkazerne Vught:

Vanaf de kazerne de Lunettenlaan helemaal uitrijden en aan het eind, bij de ijzeren man rechtsaf. Vervolgens door Cromvoirt rijden en op de T-splitsing linksaf. Dan na 150 meter rechtsaf de Distelberg. Na 200 meter linksaf rijdt u de Duinoordse weg op.

DIENST?

Het deelnemen aan de VG00 Contactdag wordt formeel niet aangemerkt als dienst. Om die reden moest u in een grijs verleden vakantieverlof aanvragen om deze dag bij te kunnen wonen. Gelukkig heeft in 2002 de toenmalige Regimentscommandant aan al zijn ondercommandanten verzocht om aan de onder hen dienende VG00-leden voortaan 'vrij van dienst' of 'roostervrij' te verlenen.

VRAGEN?

Dit jaar worden er geen losse uitnodigingen verzonden. Deze publicatie lijkt ons voldoende. Heeft u vragen of zijn er nog onduidelijkheden, dan kunt u gerust contact op nemen met de organisatie van de VG00 Contactdag 2007, Gerben Naves of Herman Jogems

Telefoon nummer 06-18454260

Email h.jogems@chello.nl

Tot ziens in Helvoirt !

Joep Beljaars, voorzitter

Stafadjudanten zijn gewoon adjudant, net als andere adjudanten!

aooi Martin van Veldhoven, G3 Division, HQ CCL, MADRID

Trots had ik aan de *Command Sergeant Major (CSM)* van *Headquarters Component Command Land te Madrid* uitgelegd dat de huidige rangsvergelijking van de onderofficiersrangen binnen de NAVO niet meer van deze tijd is. De STANAG 2116 - vijfde editie, is voor het laatst herzien in 1992 en dat waren toch beduidend andere tijden dan waarin we ons momenteel bevinden. De Koninklijke Landmacht en ook het onderofficierskorps is inmiddels vergaand geprofessionaliseerd en blaast een aardige deun mee op het internationale militaire podium. De Nederlandse onderofficiersrangen, legde ik hem zorgvuldig uit, zouden in vergelijking met de huidige STANAG opgewaardeerd dienen te worden. De *CSM* knikte begrijpend en bedankte mij voor de heldere uitleg. Met een goed gevoel liep ik terug naar mijn bureau. Ik had toch maar even duidelijk aangegeven hoe professioneel wij Nederlandse onderofficieren wel zijn en dat een herziening van de STANAG onontkoombaar is.

Voordat ik verder ga moet ik u eerst uitleggen dat de onderofficiers- en overige rangen binnen NAVO met *Other Ranks* worden aangeduid. In een personeelslijst kom ik mijn naam dus tegen met de aanduiding OR-9.

Nog geen week later vraagt de *CSM* of ik even bij hem wil langskomen. Hij wil met mij de nieuwe poster bespreken waarin de onderofficiersrangen van alle NAVO-landen staan aangegeven en waarbij je gemakkelijk een vergelijking kunt maken tussen de verschillende landen. Met fiere tred loop ik naar het bureau van de *CSM*.....

.....nadat de *CSM* mij de poster heeft laten zien valt mijn onderkaak open van verbazing. Conform de nieuwe NAVO-poster ben ik gedegradeerd! En gezien het feit dat wij in Madrid de Amerikaanse aansprektitels gebruiken ben ik geen *Sergeant-Major* meer maar *Sergeant*! Een *Master-Sergeant* wordt namelijk als *Sergeant* aangesproken. Of zoals u wilt, ik ben geen OR-9 meer maar een OR-8! U fronst uw wenkbrauwen? Nou, ik kan u verklaren, dat deed ik ook. "Wie heeft me dat geflikt!?" was mijn eerste gedachte.

Voordat ik u ga uitleggen hoe een en ander in elkaar steekt, snapt u natuurlijk (u kent mij al langer als vandaag), dat de eerste maatregel die deze adjudant in Madrid heeft genomen is ..... of de heren mij maar gewoon willen aanspreken met adjudant, *thank you very much*.

Op het bureau van de *CSM* leg ik, met behulp van onderstaand schema, uit wat de verschillen zijn tussen de huidige situatie, de door mij voorgestelde situatie en de voorstelling van rangen op de nieuwe poster.

Het aan de rechterzijde weergegeven voorstel benadert de indeling die de Spanjaarden en Britten hanteren. Qua niveau reflecteert het ook beter de wijze waarop de Amerikanen de onderofficieren in hebben gedeeld, hoewel de rangsaanduidingen in de *US Army* afwijken van het Nederlandse systeem. Richtinggevend baken hierin is de rang van de *sergeant first class* die te vergelijken is met onze sergeant der 1^e klasse.

Het aanduiden van de verschillende niveaus van adjudanten als OR-9 komt overeen met de systematiek die de Spanjaarden en Amerikanen hanteren. Het niveau van de Nederlandse adjudant is zeker te vergelijken met die van de Britse *Warrant Officer-1*. Op mijn nationale militaire ID staat op de achterzijde immers de aanduiding *WO-1*.

Other Ranks (OR)	Conform huidige STANAG	Conform de nieuwe poster	Voorstel aooi van Veldhoven
OR 9	Adjudant, 3 jaar seniority	Stafadjutant Stafadjutant Stafadjutant	Stafadjutant Compagnies adjudant Adjudant
OR 8	Adjudant	Adjudant	Compagnies sergeant-majoor Sergeant-majoor
OR 7	Sergeant-majoor	Sergeant-majoor	Sergeant der 1^e klasse
OR 6	Sergeant der 1 ^e klasse	Sergeant der 1 ^e klasse	Sergeant
OR 5	Sergeant	Sergeant	Korporaal der 1^e klasse leidinggevend Korporaal der 1^e klasse
OR 4	Korporaal der 1 ^e klasse	Korporaal der 1 ^e klasse	Korporaal
OR 3	Korporaal	Korporaal	Soldaat der 1^e klasse
OR 2	Soldaat der 1 ^e klasse	Soldaat der 1 ^e klasse	Soldaat der 2^e klasse
OR 1	Soldaat	Soldaat der 2 ^e klasse	Soldaat der 3^e klasse

Na mijn uitleg kijkt de CSM mij enigszins argwanend aan. Ik beloof hem daarom uit te zoeken waar de informatie die op de poster staat vandaan komt. Met een enigszins verbeterde koppie snel ik naar mijn bureau om met mijn onderzoek te beginnen.

Op de poster is te achterhalen waar hij gedrukt is, op het NAVO hoofdkwartier in Brunssum. Ik bel, in de lijn, naar de *Netherlands Military National Representative* (NMR) in het *Supreme Headquarters Allied Powers Europe* (SHAPE) te België en informeer hem over mijn bevindingen. Ik verzoek tevens of het mogelijk is om uit te laten zoeken wie betrokken is geweest bij het laten drukken van de poster. De NMR stelt al snel vast dat er geen formele basis is voor de nieuwe poster daar de STANAG niet veranderd is en er ook nog geen ratificatieverzoek ligt om veranderingen aan te brengen. Wie er van Nederlandse zijde betrokken is geweest bij de productie van de poster is echter nog steeds niet opgehelderd.

Vervolgens bel ik naar enkele stafadjudanten om steun te krijgen voor mijn zienswijze. Ik krijg echter niet de steun die ik verwacht had en er wordt zelfs met enig begrip gesproken over de voorstelling van rangen zoals op de nieuwe poster is weergegeven! Ik zal mijn degradatie toch niet te danken hebben aan mijn eigen stafadjudanten? Deze adjudant denk echter *'Joint'* en is niet voor één gat te vangen. Ik besluit om de krijgsmachtadjutant te bellen. Mijn reactie na enkele minuten... "Wat ben ik blij dat ik jou gebeld heb zeg. Eindelijk iemand die begrijpt waar ik het over heb en wat het belang daarvan is". Wat blijkt, de krijgsmachtadjutant haalt mij de woorden uit de mond; "Stafadjudanten zijn gewoon adjudant, net als alle andere adjudanten. Een stafadjutant is echter wel de primus inter pares (de eerste onder zijn gelijken). De rang van adjudant is de ultieme en hoogste rang die een onderofficier kan bereiken". Na een goed gesprek leg ik opgelucht de haak neer..... Ik ben weer OR-9!

Met een trots gevoel wandel ik naar het bureau van de CSM. Ik vertel hem dat mijn eerdere uitleg over de onderofficiersrangen overeenkomt met de formele nationale zienswijze en volledig wordt ondersteund door de hoogste onderofficier die we in Nederland kennen, de krijgsmachtadjutant. Ik informeer hem ook over het feit dat, de NMR in SHAPE heeft verzocht om de nieuwe poster niet te verspreiden omdat de getoonde informatie bezijden de waarheid is en dat het feitelijk een illegale poster betreft.

De CSM knikt instemmend en vraagt mij de groeten over te brengen aan onze krijgsmachtadjutant. De beide mannen hebben elkaar eerder ontmoet op een internationale onderofficiersconferentie. Ik beloof dat te doen en verlaat met een tevreden gevoel het bureau. Als ik op de gang nog even in gesprek ben met een collega hoor ik in het bureau van de CSM het geluid van de papiershredder.....

Dus nogmaals, om het niet te vergeten. De rang van adjudant is de ultieme en hoogste rang die je kunt behalen als onderofficier. Vanzelfsprekend is er een differentiatie tussen adjudant en stafadjutant maar we dienen het zeker niet te beschouwen als twee aparte rangen. Stafadjudanten hebben echter wel vergaande verantwoordelijkheden en dienen derhalve, eigenlijk geheel vanzelfsprekend, door het onderofficierskorps gedragen te worden.

Verder is het niveau van onze Nederlandse onderofficiers gemiddeld hoger dan die van de NAVO-partners. Dit durf ik zonder blikken of blozen te stellen na bijna twee jaar binnen NAVO gediend te hebben. Met name onze jongere onderofficiers zijn het, die zich tijdens de hedendaagse complexe operaties *on the ground* bevinden en alle krediet verdienen. Daarom heeft de krijgsmachtadjutant inmiddels aanbevolen om STANAG 2116, conform mijn voorstel, aan te passen.

Onderofficiers, ik ben trots op ons korps en het is goed dat er stafadjudanten zijn die de belangen van ons onderofficierskorps behartigen.

(.)

"Zwaar in de training, is makkelijk in de wedstrijd!"

Ikol Joland Dubbeldam, voormalig BC 101 Geniebatljon

Het is 12 maart 2004. Op de appelplaats staat een kleddernatte verse kolonel Middendorp, na een douche van 2000 liter water druipt hij letterlijk af; einde bataljonscommando. Een emotioneel moment. Wat achter blijft is een nieuwe BC en gemengde gevoelens bij 101 Geniebatljon. Want Tom Middendorp was een zeer goede en geliefde commandant, en je weet wat je hebt, maar....

Het is 12 juni 2006, in het stof van Tarin Kowt staat een kleddernatte bataljonscommandant; na een dagje 45 graden in de schaduw druipt het zweet van hem af. Ik ben bezig met mijn favoriete bezigheid; een rondje langs de mannen en vrouwen die bezig zijn met de opbouwwerkzaamheden. De mannen en vrouwen van 101 Geniebatljon, die zijn aangekomen in Uruzgan toen er bijna niets was en er ook bijna niets aankwam. De militairen die nu soms weken achter elkaar blijven doorgaan bij grote hitte, minimaal comfort en maximaal stof (vooral als de *medivac-heli* weer eens op twintig meter hoogte over de eettent heen vliegt). Wat een fantastische kerels en meiden zijn het toch, geen gezeur maar aanpakken, "no matter what".

Op dat moment waren de specialisten van geniewerken al maanden bezig in Afghanistan om hun fantastische taak uit te voeren. 103 Constructiecompagnie was bezig op Kandahar Airfield, zij hadden gebouwd op Tarin kowt samen met de *Special Forces(SF)* en in Noord-Afghanistan om de kampen daar deels te ontmantelen. 104 Constructiecompagnie was de tweede ontplooidde compagnie, met als hoofdtaak het bouwen van Kamp Holland te Tarin Kowt. Een enorme grote opdracht. Zij zijn ook bezig geweest met beschermingswerkzaamheden op een stoffige postzegel midden in de "Taliban bergen", *Forward Base Martello* en zij hebben een begin gemaakt met de *base* op Deh Rahwood. De mannen en vrouwen van 102 Constructiecompagnie hadden de hoofdtaak om midden in het open terrein bij Deh Rahwood een *base* te bouwen. Een gevaarlijke en uitdagende taak. De NBC-verdedigingscompagnie leverde haar bijdrage in de vorm

van een ontsmettingspeloton dat is opgeleid voor constructiewerkzaamheden. Commandant 105 Brugcompagnie had ik opdracht gegeven gereed te staan als

reserve eenheid.

Dit artikel gaat niet alleen over de missie. Het gaat vooral over de soldaat en de korporaal van 101 Geniebatljon, mijn grote drijfveer en mijn trots. Het gaat over de soldaat die vier maanden HESCOS vult met een stofkapje op. Over de soldaat die je bij 55 graden in de zon niet ziet staan omdat hij in een dichte wolk van het fijnste stof staat en als het stof wegtrekt is hij niet te zien omdat hij als een kameleon is opgegaan in zijn stoffige omgeving. Over de soldaat die niet klaagt, maar doet wat er van hem verlangd wordt, ook als dat is het volgen van de BC naar een oord waar het onaangenaam is en heet en gevaarlijk. Zonder klagen!

OP WEG NAAR EEN OPERATIONELE GEVECHTSEENHEID

Ik heb het geluk gehad dat ik dat met eigen ogen heb kunnen zien en toen besepte ik mij dat wij bij 101 geniebatljon blijkbaar iets goed hebben gedaan de afgelopen jaren. Wij kunnen onder de zwaarste omstandigheden onze complexe en meetbare product leveren. Wat is er dan gedaan bij het bataljon om te komen waar wij 12 juni stonden? Natuurlijk hebben wij ook geluk gehad, maar belangrijker is

dat wij ons hebben voorbereid. In de periode dat ik bataljonscommandant mocht zijn, zijn alle puzzelstukjes op hun plaats gevallen.

Na een eerste analyse over het bataljon constateerde ik dat het een heel operationeel bataljon was met recente ervaringen in Irak, de Balkan en Afghanistan. De tol van vier compagniesgrootte uitzendingen in 2003 was echter dat de vredesbedrijfsvoering "niet optimaal" was (en ja, dat is een eufemisme). Een deel van het personeel was ook best moe. Dat heb ik weer. Ik dacht stoere operationele dingen te doen, en nu moest ik mij storten op administratieve procedures, vaste orders, materieelbeheer en de onderhoudssituatie! Maar aangezien er na mij ook nog een bataljon moest zijn, heb ik een plan geschreven: "Geniebataljon 2010". Het is een weinig vernieuwend met-beide-voeten-op-de-grond-stuk, met als doel de basis weer in orde te krijgen. 2004 was er een goed jaar voor, met relatief weinig uitzendingen.

Er was echter ook een *operationele* uitdaging: NATO RESPONSE FORCES (het nieuwe "buzz word" van de NAVO). Een meerderheid van het bataljon maakte deel uit van de NRF en mijn kennis en kennissen bij 1 GNC hielpen bij het aangaan van deze uitdaging. Ik heb NRF gebruikt om voort te bouwen op wat Tom Middendorp al in gang had gezet, namelijk het een operationele eenheid maken van het geniebataljon. Vooral op het gebied van opleiding en training en het ontwikkelen van de METL liep het bataljon voorop. Ik wilde geen timmerlui in een uniform maar (gevechts)soldaten met constructievaardigheid. Met de daarbij behorende militaire vaardigheden, de fysieke kracht en uithoudingsvermogen en de benodigde mentale gehardheid om onder alle omstandigheden te blijven functioneren. Binnen NRF is het bataljon een "enabler", dus de eerste eenheid die met een reactietijd van vijf dagen deel moet kunnen uitmaken van een *initial entry operation*, een van de meest risicovolle missies binnen het NRF-takenpakket. Daarbij gaat het om functionaliteit en snelheid boven technische perfectie. Wij moeten zo snel mogelijk de *Lines Of Communication* beschikbaar krijgen, havens, vliegstrips en wegen herstellen. De kreet "need for speed" deed zijn intrede. Als ik een timmerman uitlegde wat ik wilde, zei ik altijd: "Ik wil niet horen: zaaag..... zaaag..... zaaag....., maar: zaagzaagzaag!"

Ik heb de NRF-uitdaging zeer serieus genomen, omdat ik er bij een inzet niet op de startlijn achter wilde komen dat de mannen en vrouwen er niet klaar voor zouden zijn. Ik had het gevoel dat ik een eenheid aan het voorbereiden was op een zware bokswedstrijd en dan kan je niet goed genoeg getraind zijn. Mijn bokstrainer op de KMA, van Dongen, zei altijd met een zwaar Amsterdams accent: "Zwaar in de training, is makkelijk in de wedstrijd". De mannen en vrouwen moesten mentaal en fysiek voorbereid zijn op het gevechtsveld en niet op een bouwplaats.

Vooraf het bataljonsniveau (bataljonsstaf en geniewerken) is enorm verbeterd in die NRF-periode, met als klapstuk de vier weken durende oefening Iron Sword, in Noorwegen. Daar hebben wij al het geleerde in de praktijk kunnen brengen, en het werkte formidabel. Wij hebben in Noorwegen nationaal en internationaal enorm gescoord met onze zeer gemotiveerde, hard werkende militairen en de producten die zij in korte tijd uit de grond stampten. Een voorbeeld van de operationele mindset van het bataljon is dat 104 Constructiecompagnie vanuit de oefening is ontplooid naar Afghanistan om in Masar e Sharif, binnen zes weken een kamp voor het mariniersbataljon te bouwen, een fantastische prestatie. En in diezelfde periode bouwde een peloton van 101 NBCverdedigingscompagnie, met mannen van geniewerken de compound voor de SF op Kandahar.

Terwijl het bataljon midden in de NRF-standby periode zat en eenheden uitzond naar Afghanistan kreeg ik april 2005 voor het eerst lucht van de missie in Zuid Afghanistan door een NAVO-briefing bij ARRC. Meteen heb ik de najaars-oefening "Engineer Victory" om laten schrijven naar het ISAF-zuid scenario, om het bataljon al te richten en te laten wennen aan de omstandigheden in dit ruige en gevaarlijke gebied. Na de zomer (zeven maanden voor het politieke besluit over Nederlandse deelname) heb ik richtlij-

nen gegeven voor het O&T programma voor de tweede helft van 2005. Onder het credo “een matige timmerman timmert meer dan een gesneuvelde timmerman”, heb ik het accent verder verlegd naar mentale en fysieke training en militaire vaardigheden ten koste van de technische opleiding. NRF was een prima springplank geweest, maar het bataljon moest verder operationaliseren en gereed komen voor de meest uitdagende missie van het bataljon en de krijgsmacht sinds het einde van de Koude Oorlog.

(GROEPS-)VORMING

Niet alleen de soldaten moeten gevormd worden, ook het (jonge) kader verdient aandacht. Binnen het bataljon is begeleiding onder leiding van de BA serieus opgepakt. Het zijn immers de vaak jonge kaderleden die de eenheid bij elkaar moeten houden en het moreel hoog moeten houden. Tijdens de missie is dat ook gebleken. Sergeanten zijn met een paar mannen naar gevaarlijke locaties zoals Martello, Tarin Kowt en Deh Rahwood gegaan om geheel zelfstandig werkzaamheden uit te voeren.

Maar ook vertrouwen en groepsvorming met de ondercommandanten is essentieel, en na een intensieve training te Baumholder heb ik dan ook alle ondercommandanten gevraagd of zij vertrouwen hebben in mijn leiderschap. Groepsvorming en vertrouwen in elkaar zijn de belangrijkste elementen voor een geslaagde missie. Helaas weet niet iedereen binnen de krijgsmacht dit op waarde te schatten. Een van de voor mij logische gevolgen van deze benadering was dat ik iedere compagnie haar eigen base heb opgedragen, ondanks het verschil in hoeveelheid werk. Soms is maximaal efficiënt, maar voor mij is de groepsbinding een zeer belangrijke overweging. Een andere maatregel is dat ik in het najaar van 2005 in overleg met de monitor heb besloten om geen overplaatsingen toe te staan na januari 2006. Liever een vacature dan een niet ingewerkt team. Dit heeft verregaande consequenties gehad voor het personeel, maar voor mij was dit niet de tijd voor compromissen. Deze missie moest immers goed gaan en wat ik daarmee bedoel is dat wij onze taak moesten uitvoeren en dat wij allemaal weer heel thuis moesten komen. Dat laatste was in de voorbereidingsperiode geen vanzelfsprekendheid en heeft mij wat nachtjes denken gekost, “heb ik er

wel alles aan gedaan om maximale overlevingskansen te creëren voor mijn mensen?”

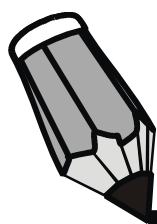
DE APOTHEOSE

Wat is er fantastischer om het commando af te sluiten dan met een bataljonsinzet in de meest uitdagende missie van de afgelopen decennia. En wij hebben kunnen constateren dat het werkt, want 101 Geniebataljon kan onder alle omstandigheden haar missie volbrengen. Dankbaar constateer ik dat wij met alle mannen en vrouwen zonder grote ongelukken weer zijn teruggekeerd op de Prinses Margriet Kazerne. Maar ik heb ook de tijd gekregen om weer te werken aan de basis, aan het geniebataljon 2010, zodat de nieuwe BC het roer over kan nemen met een plan voor de toekomst. Er zijn gelukkig ook voldoende uitdagingen over. Het materieel is deels nog in het missiegebied en slecht inzetbaar. Het personeel moet kunnen herstellen van de uitzending, zij moeten weer opgeleid worden en verlofoverschot op kunnen nemen. Want zij hebben er zwaar aan moeten trekken

de afgelopen jaren, maar zonder de zware voorbereiding en training hadden wij ook niet in de eredivisie kunnen spelen. Dan moet je bij de besten horen en daartoe behoren wij.

(.)

Advertentie

Prestigieus KEK-complex gerealiseerd in Oirschot

Ank van Lier, freelance journaliste

Op de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot werd in december 2006 een gloednieuw KEK-complex in gebruik genomen. Dit complex mag met recht bijzonder worden genoemd: in een relatief kort tijdsbestek werd het grootste KEK-gebouw ooit gerealiseerd. De Directie Noord van de Defensie Vastgoed Dienst tekende voor het ontwerp en de voorbereiding, de uitvoering was in handen van DVO Zuid.

Het nieuwe KEK-complex op de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot is méér dan zomaar een keuken- en kantinegebouw. In de eerste plaats is het complex namelijk enorm groot. Zo telt het KEK-gebouw 5600 m², biedt het restaurant plaats aan 700 personen, zijn er maar liefst 9 kassa's en 7 combisteamers in gebruik en is er zelfs een aparte frietcorner voor de snelle hap. "Dit nieuwe complex moest om diverse redenen gerealiseerd worden", vertelt Jan Mestebeld, Technisch Medewerker bij de Dienst Vastgoed Defensie, Directie Noord. "In de eerste plaats zijn, door het afschaffen van de dienstplicht, de eisen die aan de Defensie Horeca worden gesteld veranderd. Beroepsmilitairen moet vandaag de dag bijvoorbeeld een uitgebreid en hoogwaardig assortiment

worden geboden, zo is de algemene opinie. De maaltijdvoorziening in Oirschot was voorheen echter niet optimaal. Daarnaast was een nieuw KEK-complex noodzakelijk omdat de diverse rangen op de kazerne nog op verschillende locaties lunchten, er was geen complex waar iederéén terecht kon. Tenslotte speelde ook de sluiting van de basis in Seedorf een belangrijke rol in de realisatie van dit KEK-gebouw. Eind 2006 zouden namelijk 1000 militairen uit Seedorf gelegerd worden in Oirschot. Dat betekende dat in totaal 1600 militairen op de kazerne zouden moeten eten en drinken. De bestaande restaurants waren echter niet berekend op dusdanig grote groepen. Vandaar dat een nieuw KEK-complex absoluut noodzakelijk was."

TIJDSDRUK

Bij de realisatie van het nieuwe KEK-gebouw waren diverse onderdelen van Defensie betrokken. De Directie Noord van de Dienst Vastgoed Defensie bereidde het ontwerp voor, aangezien deze divisie beschikte over de nodige ervaring en knowhow op dit vlak. De Directie Zuid van de Dienst Vastgoed was belast met de uitvoering. "Als aannemer is de VBK Groep uit Papendrecht in de arm genomen. Daarnaast hebben natuurlijk nog een heleboel externe partijen een bijdrage geleverd aan dit project, dat is uitgevoerd in opdracht van de Koninklijke Landmacht", zo zegt Mestebeld. Het feit dat de militairen uit

Seedorf eind 2006 overgeplaatst zouden worden naar Oirschot zorgde echter wel voor een behoorlijk tijdsdruk; het nieuwe complex móest dan immers gereed zijn. Het gehele traject, ontwerp, voorbereiding en uitvoering, kreeg daarom binnen drie jaar zijn beslag. "Begin 2003 is gestart met de voorbereidingen. Na ongeveer een jaar was het bestek gereed. Uiteindelijk is begin 2005 gestart met de bouw en werd het complex in december 2006 opgeleverd. Een puike prestatie", zo zegt Mestebeld.

ENERGIEBESPARING

Het nieuwe KEK-complex omvat diverse onderdelen. Zo is er onder meer een ruim en licht restaurant, een grote multifunctionele ruimte, een warme en een koude keuken, een magazijn, een kantoor en een aparte ruimte waar de gekoelde producten en de producten voor de troepen ten velde gereed worden gemaakt. Maar het complex is niet

alleen groot, er zijn ook diverse vernieuwende technieken toegepast. Zo is onder meer een heleboel geïnvesteerd in energiebesparing. “Defensie heeft wat dit betreft een voorbeeldfunctie”, zo zegt Auke Liemburg van Dienst Vastgoed Defensie, Directie Noord. “Om deze reden, en omdat de gasprijs de laatste jaren flink gestegen is, vormde energiebesparing een belangrijk item bij de realisatie van dit nieuwe KEK-complex. Daarom beschikt het gebouw onder meer over een ingenieus klimaatsysteem: maar liefst 90% van de warmte die benut wordt, kan worden hergebruikt. Daarnaast is geïnvesteerd in zonnecollectoren en in een hoog rendementsketel.” Dat is echter nog niet alles. Het dak en de vloeren van het KEK-complex zijn namelijk ook vrij massief, waardoor minder warmte en koelenergie verloren gaat. Daarnaast is het gebouw dusdanig gesitueerd dat er zo min mogelijk energie nodig is en wordt gewerkt met apparaten die weinig energie verbruiken. “Zo zijn de warme keukens, de uitgifte en de frietcorner bijvoorbeeld uitgerust met hoog rendement bakwanden”, geeft Liemburg aan.

ARBEIDSOMSTANDIGHEDEN

Bij de bouw van het complex werd daarnaast ook veel aandacht besteed aan arbeidsreductie. Om deze reden is de

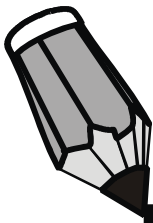
afwaskeuken bijvoorbeeld uitgerust met twee afwasmachines, één voor de korven en één voor de plateaus met bestek, en zorgen de gasten zelf dat het materiaal gedebrasseerd wordt. “Hierdoor wordt al behoorlijk wat arbeid bespaard”, zo zegt Jan Mestebeld. “Verder vormen ook de arbeidsomstandigheden een belangrijk item. Het is bijvoorbeeld niet meer van deze tijd om mensen met loodzware gamellen en pannen te laten sjouwen. Daarom is de keuken uitgerust met kantelbare ketels, waar ook onderdoor gedweild kan worden. Dit laatste is een ideale manier om op dit vlak te voldoen aan de HACCP-normen.” Mestebeld geeft verder aan dat ook de logistieke lijnen in het gebouw nauwlettend onder de loep zijn genomen; het complex is dusdanig ingericht dat zo efficiënt mogelijk gewerkt kan worden en schone en vuile materialen zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden.

KLAAR VOOR DE TOEKOMST

Het assortiment in het restaurant werd samengesteld in nauw overleg met Paresto. Feit is in ieder geval dat de keuze zeer ruim is. “In het restaurant zijn vier zogeheten ‘eilanden’ gesitueerd: twee met brood en beleg, één met salades en één met soepen. Daarnaast zijn de gekoelde producten uitgesteld in twee preformance wanden van zes meterlang. Tenslotte is er nog een aparte hoek voor de luxe producten”, aldus Mestebeld. Al met al mag duidelijk zijn dat de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninckkazerne, met dit nieuwe complex, klaar is voor de toekomst. En mocht het restaurant in de toekomst toch onverhoopt te klein worden, dan kan de eetruimte eenvoudig worden uitgebreid door de glazen buitenwand te verplaatsen. Jan Mestebeld: “Hiermee kunnen maar liefst 300 extra zitplaatsen gerealiseerd worden. Met het nieuwe KEK-complex is men dus op alles voorbereid, alle faciliteiten zijn aanwezig om de maaltijdvoorziening op de kazerne perfect te laten verlopen.”

(-)

Advertentie

Principe van Silma

In de Bedrijfskunde die men doceert op diverse universiteiten en opleidingscentra en gepraktiseerd wordt bij de meeste bedrijven, mis ik steeds vaker iets essentieels. Dat gemis wordt in de wandelgangen ook wel het principe van "Silma" genoemd. Een ondergeschoven kindje dat genegeerd wordt door menig leidinggevende. Om dit weer wat nieuw leven in te blazen zal ik hier een korte uiteenzetting houden van deze niet onbelangrijke wetmatigheid in het managementproces. Ik zal eerst de afzonderlijke factoren behandelen en die vervolgens hun plaats geven in de formule behorende bij het principe van "Silma".

Zoals wel allemaal weten speelt IQ een belangrijke rol in eenieders leven, dat ga ik dus niet verder uitdiepen. Waar ik het wel over ga hebben is het EQ, Emotioneel intelligentie Quotiënt. Het vermogen om in de situatie die het gewenste dan wel vereiste gedrag of vaardigheid vraagt, succesvol te zijn. Succesvol in het licht van normaal en ethisch verantwoord gedrag met als doel "satisfaction", financieel, relationeel of anderszins. De factor H (hoger opgeleid) welke, gelet op ervaringsmodellen, rechtvaardig tijdgevoelig is aan V (veel) of M (meer) in de context van bedrijfskundig-directe-contacten welke leiden tot een verhoging van de empathische, inzichtelijke en toepasbare vermogens. Indicator kan zijn dat groepsniveau geïndiceerd wordt met 10 en pelotonsniveau met 3. Dit vermenigvuldigt met het aantal specifiek taak- of functie gerelateerde opleidingen. Vervolgens is er natuurlijk een verjaring van kennis en empathische vermogens die kwadratisch (2%) afneemt naarmate een tijdscyclus verstrijkt. Die tijdscyclus kan men stellen op 5 jaar. Voorbeeld hiervan is een commandant die 10 jaar geleden nog soldaat was en geheel ter bescherming van zichzelf door de hersenen gemanipuleerd wordt om slechte ervaringen, ontberingen te vergeten en alleen de leuke dingen nog kan herinneren. Herinneringen van een heerlijk avondje stappen met "de maten" en vreselijk de beest uithangen zijn nog zeer levendig. Zeker gelet op ervaringen opgedaan tijdens reünies. Eenvoudige herinneringen van elementaire vaardigheden en ontberingen worden door onze hersenen verstopt of verdraaid dan wel mooier gemaakt. Die verjaring noemen we de factor D van deformatie. Bijna omgekeerd evenredig hieraan is de constante B. Deze draagt zorg voor een voortzetting van het vermogen om juist te handelen. De factor aangeduid in:

- 1 voor een beleidsfunctie
- 2 voor een organiserende functie
- 3 voor een uitvoerende functie.

De laatste factor is de uiteindelijke resultante AQ, het Alwetend Quotiënt. Het niet altijd te rationaliseren, maar vaak onomstotelijke bewijs dat iemand meer en of vaker gelijk heeft dan een ander.

De formule is dan als volgt:

$$AQ = \frac{H \times IQ \times EQ \times B}{D \times 1000}$$

Als je vervolgens de juiste of bij benadering juiste waarden invult dan zal blijken dat het mogelijk is, ik zeg mogelijk is, dat een soldaat, kpl, sgt of lnt vaker of meer gelijk heeft dan een meerdere aangaande taak of bedrijfsgerichte processen dan wel gebeurtenissen.

PS. SILMA betekent, soms is lagergeschoold meer alwetend.

aoi Alfredo Leenderts

INTERMEDIATE SEARCH

Countermine operations blijven uitbreiden

sgt1 Marco Smulders, OPC Pagnpel, 413 Pagncie

Het takenpakket van de Genie breidt uit. Het pakket van taken en eisen (PTE'n) blijft zich uitbreiden binnen ons wapen. Met *search* hebben we er weer een taak bij. Maar is dit wel zo? Of is *search* niet meer dan een uitbreiding van onze basisgenietechnieken (bgnt).

Search is belangrijk, zelfs noodzakelijk. Gezien de dreiging van aanslagen met geïmproviseerde explosieven in de uitzendgebieden, redt deze techniek levens. Mede hierdoor wordt *search* en hierdoor de Genie steeds belangrijker.

De taken van de Genie zijn duidelijk: mobiliteit, contra-mobiliteit, bescherming, algemene genietaken.

Door het invoeren van *search* worden onze mogelijkheden op het gebied van mobiliteit en bescherming uitgebreid en dient de samenwerking met manoeuvre-eenheden te worden geïntensiveerd.

We zijn op de goede weg maar het kan altijd beter.

TFU

In de voorbereiding voor TFU, zijn de pelotons van 413 Pagncie intensief bezig geweest met het trainen en uitvoeren van *search* van niveau I-V, respectievelijk; de *drill* van de enkele vent, tot de inlichtingen stroom op *Task Force* niveau.

Gedurende de voorbereiding TFU zijn er de nodige vraagtekens gerezen, want hoe valt *search* te integreren met onze overige taken op gebied van *countermine operations*?

- Gaan we route's nu controleren middels *route search* of gebruiken we de technieken *route proven / high confidence-low risk*?
- Bij een "Confirm" betreffende een IED handelen we conform de *drill*, maar wat zijn de vervolg acties? Gaan we dan een explosievenverkenning uitvoeren dan wel de persoonlijke- en omgevingsveiligheid waarborgen?
- En niet onbelangrijk, wat zijn de taken van de manoeuvre bij de diverse *search* operaties en waarover dienen afspraken te worden gemaakt.

MANOEUVRE

Onbekend maakt onbemind en dat geldt zeker voor de manoeuvre. Gebleken is, dat bij *search* operaties de manoeuvre ondersteunend dient te zijn aan de Genie.

Om dit in de praktijk te beoefenen valt niet mee. Er zijn

weinig tactisch commandanten die personeel afstaan aan de Genie om te trainen voor *search* operaties. Gedurende de eindoefening raakte de commandanten er van doordrongen dat samenwerking in deze noodzakelijk is en hierdoor ook de training. Vooral om niveau III / IV te trainen, C-IMST, *Junior Search Advisor* (JSA) en de *Search Coördinator* is het noodzakelijk om deze ervaring op te doen.

Gedurende de uitzending TFU wordt *search* toegepast als een van de gereedschappen die we meenemen in onze rugzak. OTVOEM-afhankelijk wordt bepaald welke bgnt'n of delen ervan worden toegepast.

DOCUMENTATIE

Nadeel van *search* is dat het handboek 5-11 aan veranderingen onderhevig is en op dit moment niet kan worden toegepast als geldend document in het uitzendgebied. Daarnaast wordt de samenwerking tussen EOD en Genie bemoeilijkt omdat de brondocumenten voor de toe te passen technieken, dan wel veiligheidsafstanden niet overeenkomen. Op de werkvloer wordt dit opgelost maar zeker op planningsniveau levert dit problemen op.

TOEKOMST

De taken op het gebied van *countermine operations* moeten heringedeeld worden zodat er een structuur ontstaat en het overzichtelijker wordt welke technieken we kunnen toepassen. *Search* moet niet als een opzichzelfstaande specialiteit worden gezien maar als onderdeel van onze bgnt'n.

MOGELIJKE STRUCTUUR:

1. Mobiliteit

A. Area

- 1) Clearance
  - a) Demining
  - b) Clearing
  - c) Breaching
  - d) Proving

2) Search

3) Proofing

B. Route

- 1) Clearance
  - a) Demining
  - b) Clearing
  - c) Breaching
  - d) Proving
- 2) Search
- 3) Proofing

C. House

- 1) Clearance
  - a) Demining
  - b) Clearing
  - c) Breaching
  - d) Proving
- 2) Search
- 3) Proofing

2. Bescherming

A. Area

- 1) Clearance
  - Proving
- 2) Search

B. Route

- 1) Clearance
  - Proving
- 2.) Search

C. House

- 1) Clearance
  - Proving
- 2) Search

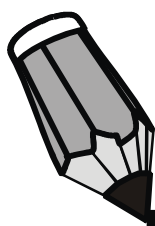
Gezien de diversiteit aan bgnt'n op gebied van countermine/IED operations kan je spreken van een specialisme. Een onderwerp waar velen binnen ons regiment zich over uitspreken, maar tot op heden nog niets is uitgekomen.

Mijn mening: countermine-/IED operations is een specialisme en dient net als duiken, elektrotechniek, installatietechniek, enz. een 2^e vakgebied te worden.

Over de auteur:
Als opc- pagnpel is sgt1 Marco Smulders samen met zijn pagnpel opgeleid tot intermediate search team, daarnaast heeft hij de cursus Junior Search Advisor gevolgd.

Advertentie

“ Operators talk tactics, professionals talk logistics.” General James L. Jones – USMC, SACEUR(Jan 2003 – Dec 2006)

The NATO Response Force (NRF) is a highly ready expeditionary and technologically advanced force made up of land, air, sea and special operations components that can deploy quickly wherever needed. Within the framework of current NATO doctrine, a new logistic support concept has been created for the NRF. To start the implementation of this new concept, a Joint Logistics Support Group Headquarters (JLSG HQ) has been incorporated into the NRF command structure. When fully implemented, the JLSG can number up to 1800 troops.

Joint Logistic Support Group Headquarters

aoi Martin van Veldhoven, CSM JLSG HQ - NRF 9 & 10

At the NATO Summit in Riga, 29 November 2006, NATO Secretary General Jaap de Hoop Scheffer announced that the NRF is at full operational capability (FOC). This announcement includes the JLSG.

One of the most significant weak links in the NRF to date has been the multinational JLSG. This is due to the fact that most NATO Allies are too small to have theatre-level assets in the logistics field, and others prefer to rely

upon their national logistics support elements. The focus now is to achieve a more efficient and effective integrated logistics structure to support the NRF 9 & 10 and beyond. This emphasizes the importance of a combined and joint approach versus the national approach.

January 2006 JFC Brunssum organised a first Battle Staff Training (BST) for the nucleus JLSG HQ. Goal of this BST was to develop the JLSG SOP. The new logistic concept is implemented January 2007. The JLSG HQ is a combined and joint unit and the nucleus is currently manned by personnel from JFC Brunssum and HQ CCL Heidelberg. Several staff positions are occupied by officers and NCOs from the Netherlands, both in the current JLSG HQ – NRF 7 & 8 as in the JLSG HQ – NRF 9 & 10.

Staff officers from Madrid's G4 Division started coordination with Joint Force Command Naples about the NRF 9 & 10 rotations and the new JLSG-concept in an early stage. At the first Video Tele Conference (VTC) with COM JLSG HQ – NRF 9 & 10 and Joint Force Command (JFC) Naples, on Monday 27 September 2006, preparations in Madrid were already ongoing. The crisis establishment (CE) of the nucleus JLSG HQ is fully manned, the training programme developed and the new JLSG WebPages on-line at the NATO Intranet. Wednesday, 29 November 2006, COM CCL Madrid received the formal order by COM JFC Naples to

establish the JLSG HQ for the NRF 9 and NRF 10 rotation. Tuesday 19 December 2006 all involved personnel were informed by COM JLSG what lies ahead for the JLSG HQ on its way to support NRF 9 and NRF 10. The JLSG HQ – NRF 9 & 10 will be an expeditionary logistic headquarters and will be fully operational 1 July 2007.

On 8 January 2007 the JLSG HQ - NRF 9 & 10 is activated and all involved personnel is working hard to get our JLSG HQ organized. One of the training events was supported by Engineers of the Royal Netherlands Army. Elsewhere in the Promotor magazine you will read more in detail about this support.

Thank you Engineers and Up the JLSG!

(.)

About the auteur:

Adjutant Martin van Veldhoven is appointed as Command Sergeant Major Joint Logistic Support Group Headquarters on 8 January 2007, by Commander Joint Logistic Support Group Headquarters – NRF 9 & 10, Brigadier-General Jens Thorsen, Norwegian Army. Adjutant van Veldhoven is the first Senior Non Commissioned Officer who is appointed in this position.

Op uitnodiging van de Command Sergeant Major Joint Logistic Support Group Headquarters (CSM JLSG HQ), adjudant Martin van Veldhoven, zijn drie genisten afgereisd naar Madrid om de internationale en joint staf van het JLSG HQ te informeren over hun ervaringen als Convoy Force Protection peloton. Een van de kerntaken van de JLSG is Reception, Staging en Onward Movement (RSOM) en konvooioperaties maken daar deel van uit. In de onderstaande tekst doet sgt1 Robert de Vries verslag van het korte bezoek aan Madrid en de presentatie die hij met zijn collega-officieren heeft gehouden.

NLD genisten in Madrid

sgt1 Robert de Vries, sgt opn 11 Gncie LMB (AASLT)

Beste genievrienden, zoals sommigen van jullie misschien al wel weten ben ik samen met elnt Jasper Kwakkel en elnt Bas van Boven naar Madrid geweest. Hoe is dit tot stand gekomen? Martin van Veldhoven heeft mijn huidige commandant, maj Hans Jongejan, benaderd met het verzoek om mij beschikbaar te stellen om in Madrid de lezing te verzorgen die we ook op de afgelopen genie-informatiedag hebben gegeven. Ik heb vervolgens elnt Jasper Kwakkel benaderd of hij mee wilde en deze stemde hiermee in. Elnt Bas van Boven reisde ook mee af vanwege het feit dat hij in een latere uitzending dezelfde taken had uitgevoerd. Hij kon zo aanvullende informatie verstrekken over hoe een dergelijke taak zich ontwikkelde.

Maandag 26 februari zijn we vroeg in de ochtend vanuit Schiphol vertrokken. Na ongeveer 2,5 uur vliegen landden we in Madrid waar we werden opgewacht door Martin. Na een korte kennismaking met het gezin van Martin van Veldhoven en een lekkere bak koffie bracht hij ons naar de kazerne waar Headquarters Land Component Command (HQ LCC) Madrid is gevestigd. De nucleus van het JLSG HQ wordt geleverd door dit NAVO-hoofdkwartier. Eenmaal aangekomen werden we voorgesteld aan de Nederlandse Senior National Representative (NLD SNR), kol Jo Kuklinski en aan de overige Nederlandse en internationale collega's.

Na wat gesprekken gevoerd te hebben om een indruk te krijgen hoe en waar we onze presentatie zouden moeten gaan houden zijn we naar ons hotel gebracht om alvast wat voorbereidingen te treffen. Onze presentatie moest aangepast worden aan het internationale en joint gezelschap. Naast landmachtpersoneel bevindt zich in het JLSG HQ ook luchtmacht- en marinepersoneel. Onze eerste werkzaamheden bestonden uit het omzetten van onze presentatie en slides naar het Engels. Vervolgens hebben we met behulp van Martin en een Amerikaanse overste de presentatie doorgenomen en een aantal punten doorgesproken die voor dit specifieke publiek van belang konden zijn. Martin informeerde mij dat het niet voor alle landen vanzelfsprekend is dat officieren door een onderofficier worden gebriefd maar gaf gelijk aan dat ik me daar niets van aan moest trekken

Ik moet natuurlijk toegeven dat ik ook heb genoten in Madrid. Niet alleen van het heerlijke weer, maar we zijn ook ingewijd in het Spaanse leven. Dat begint pas echt 's avonds en dat was zelfs op maandag te merken. Martin en zijn vrouw Pastora hebben ons een rondleiding gegeven

door downtown Madrid. We hebben van een heerlijke tapastour genoten. Ons buikje zat goed vol na middernacht. Maar nu verder over datgene wat we eigenlijk kwamen doen.

In de presentatie hebben we eerst de organisatie van ons Force Protection peloton uitgelegd en hoe wij onze taken tijdens de konvooioperaties uitvoerden. Omdat ik tegen een logistiek zwaar publiek aan stond te praten heb ik met name het voor mij belangrijke aspect materiaal aangehaald. Zonder materiaal kun je niet voor de volle 100% je werk doen en dus niet je collega's steunen zoals je dat zou willen. Ik heb duidelijk kunnen maken dat het belangrijk is dat het publiek op hun niveau ervan bewust moet zijn

dat de mannen die het gevecht moeten leveren afhankelijk zijn van het juiste materiaal. En dat je dit ook nodig hebt op het moment dat je voeten de bodem raken. Natuurlijk hoeven ze niet van elke eenheid te weten wat hun missie is, maar ze hebben wel inzicht nodig waar de prioriteiten liggen. Samen hebben we voor ons belangrijke punten en de door ons geïdentificeerde lessen goed naar voren kunnen brengen.

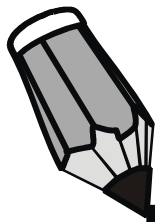
Ik moet zeggen dat ik na de presentatie aangenaam verast werd door de vragen die werden gesteld. Vooral de vragen die door een van de toehoorders werden gesteld richting het publiek zelf. Ze gingen met elkaar in debat over de punten die door ons werden aangedragen in de presentatie en onderkenden een aantal actiepunten waaraan men nog zou moeten gaan werken. Zelfs na de presentatie kwamen individuele stafleden nog naar ons toe om aanvullende vragen te stellen.

Al met al zijn we met een goed gevoel vertrokken uit Madrid. De mensen met wie ik heb gesproken waren oprecht geïnteresseerd en lieten merken er wat mee te willen doen. De mensen die mij kennen weten dat ik niet de grootste optimist ben maar in dit geval meen ik het. Goed, de toekomst zal uitwijzen of we daadwerkelijk een goede bijdrage hebben kunnen leveren. Een ding is zeker, Martin zit daar op zijn plek en heeft een duidelijke stempel gedrukt over hoe de Nederlandse onderofficier zijn werk uitvoert.

(.)

Advertentie

Ervaringen van het introbivak, ABOO 32

Sgtt M.Boon, leerling ABOO 32

Voor aanvang van de introductie periode, is er aan mij gevraagd als jongste van klas, om een stukje hierover te schrijven. Het was een drukke week, waarin de nieuwe klas middels lessen kennismaakte met de genie.

AFWISSELEND PROGRAMMA

- Maandag 29-01, opbouwen van het bivak in Hedel;
- Dinsdag 30-01, lessen geniegereedschappen algemeen;
- Woensdag 31-01, praktijklessen geniegereedschappen;
- Donderdag 01-02, aanmeren bij het Regiment Genietroepen;
- Vrijdag 02-02, afbreken van het bivak en terugverplaatsen naar Vught.

In de vroege ochtend komen we aan op het bivakterrein van de Pontonnierschool in Hedel. Onder leiding van een leerling uit de "oude" klas bouwen we het bivak op. Voor de theorielessen worden er in een snel tempo boogtenten neergezet en langs het hek komen onze pup tenten te staan. Die dag is er door iedereen hard gewerkt en dat zie je vaak bij de Genie.

De lessen volgen elkaar snel op en zijn allen zeer belangrijk. Dat blijkt wel, als we de les knopen en sjorringen krij-

gen. Het is behoorlijk pittig om al die knopen uit je hoofd te leren. Gelukkig krijgen we een knopentouwtje om in de pauzes zelf alles te beoefenen, zelfs op de Dixi! De lessen met het motorische gereedschap zijn lekker buiten en veelal praktijklessen, waardoor je de aandacht er goed bij kan houden. Zo hebben we een paal-, en balkverankering

gemaakt en daarbij gebruik je dus weer de grondboor en de boorbreekhamer. In deze lessen komen ook de verschillende soorten knopen en sjorringen weer terug, dus je moet goed opgelet hebben.

AANMEREN

De donderdag stond in het teken van het aanmeren. Een traditie van de ABOO. Dit zal een leuke dag worden, dacht ik, maar ik had geen flauw idee wat er zou gebeuren. Ik moest het maar beleven. In het begin van de week kregen wij via de klassenoudste de opdracht om een mascotte te maken en een toneelstukje voor te bereiden.

Na een kort appel en een uitleg van een leerling van ABOO

31, hebben we, per groep, een vlot gebouwd. Veel tijd kregen we daar niet voor. Binnen 30 minuten moest alles te water gaan. Peddelend en zingend naar de overzijde en snel terug. Toch is het een soort wedstrijd, want wie wil er nu niet als eerste terug zijn. Aangekomen op de kade hebben we ons gemeld bij de commandant en de aanmeerbel geluid. Na een lekkere warme maaltijd heeft elke groep van de nieuwe klas een stukje opgevoerd. Het is de bedoeling aan de gasten, zoals de commandant OTCGenie, OTC-adjutant, de Regimentsadjutant en zijn marketentster en de schooladjutant, laten zien wie je bent en waarom de keuze voor de Genie. Het is een gezellige avond geworden! Hierna krijgen wij het OTCGenie-embleem op ons pak en hebben we die dus al in de *pocket*. Na de toneelstukjes heeft de 'Benjamin' van ABOO 31 een verhaal verteld over, wie hij was en wat de functie van Benjamin inhield. Opeens

hoor ik mijn naam en moet ik naar voren komen. Aangezien ik de jongste ben van ABOO 32, heb ik symbolisch de hamer in ontvangst mogen nemen en dat vind ik best een eer. Je krijgt hem natuurlijk niet zomaar. Dus ontvang ik nog een paar belangrijke verantwoordelijkheden, wat ik zie als een extra uitdaging.

Nadat de Benjamin bekend is geworden, wordt er een andere traditie verteld door de Regimentsadjutant. Tot rond

1900 was meestal de marketenster de vrouw van een korporaal-wasbaas. Zij was gehuld in een eigengemaakt uniform met het genie-embleem erop en zij had altijd een houten vaatje met brandewijn bij haar. Vroeger zorgde zij ervoor dat de troepen in het veld sigaretten en drank, zoals brandewijn, konden kopen. Vandaag de dag zijn de marketenstersters vrijwilligsters. Nadat iedereen een drankje heeft gekregen van onze marketenster heb ik als Benjamin van de klas haar op een geniewaardige wijze bedankt met een roos en drie kussen. Uiteraard onder luid gejoel! Wij drinken natuurlijk het drankje niet zomaar maar zingen eerst het mineurslied. En dit lied zing je niet zomaar. Maar staandegezet met het glas brandewijn in je rechterhand. En je zingt natuurlijk uit volle borst en na het zingen van het lied, heffen wij onze glazen en toosten op het Regiment Genietroepen. Het is een leuke en zeer leerzame week geweest. Op de bewuste avond van het aanmeren, heb ik als Benjamin met name de sfeer binnen de Genie geproefd en die smaak gaat niet zomaar verdwijnen. De Genie staat voor kameradschap en saamhorigheid. Een genist is geen genist zonder zijn collega's die elkaar steunen in allerlei situaties. Daarom de Genie!

(.)

De Kenschets

Directie DVD schenkt een bali.

Hans Sonnemans, museummanager

WERKHANDSCHOEN

"Het is de tweede keer, dus het is inmiddels traditie geworden!" dat is de reactie van Bgen bd Gert de Gilde, voorzitter van Stichting de Historische Genieverzameling, op het aanbieden van het cadeau van de Centrale Directie van de Defensie Vastgoed Dienst (DVD). Directeur DVD, Mr. J. Fledderus, biedt de gelukkige voorzitter tijdens het regimentsdiner (5 november j.l.) een balie aan voor de nieuwe ingangspartij van het Geniemuseum. Dit keer draagt hij, een paar gloednieuwe werkhandschoenen voor deze symbolische uitreiking. Vorig jaar waren dat een paar witte katoenen (museum)handschoenen, want toen ging het om een echt museum object: een koperen karteringsinstrument uit 1850.

Het is een bijzondere balie voor de nieuwe entreepartij, die in maart zal worden opgeleverd. Het ontwerp is van de "huisontwerper" van het Geniemuseum, Gerben Klinkenberg. Hij tekende al voor het inrichtingsplan en de huisstijl van het museum. Het is een ontvangst- en verkoopbalie, waarin het logo van het Geniemuseum en enkele Baileyplanken zijn verwerkt.

Medewerkers en bestuur van het museum zijn heel gelukkig met dit geweldige gebaar van de Centrale Directie van DVD. Het onderstreept de betrokkenheid van de dienst met het Geniemuseum en het Regiment Genietroepen in het algemeen.

MUSEUMWEEKEINDE

Op 22 maart levert de aannemer de bouw op en kan de inrichting van het entreedeel van het Geniemuseum beginnen. Het museum beschikt dan over een multifunctionele ruimte van ruim 400 m², geschikt voor wisselexposities maar ook voor recepties en andere (regiments)activiteiten. Het uitgevoerde plan voorziet in een winkel, bibliotheekzolder, bureauimte, personeelsruimte en sanitaire voorzieningen. Verder beschikt het Geniemuseum over een kelderruimte van ruim 300 m².

Op 14 en 15 april zullen de deuren van de nieuwbouw voor

eerst openzwaaien voor het grote publiek, tijdens het Nationaal Museumweekeinde. Er zal dan van alles te zien zijn in en rondom het Geniemuseum. In het Geniepark (de buitenexpositie van het museum) zullen een veertigtal "Genisten", gehuld in Amerikaanse uniformen uit de Tweede Wereldoorlog, volop demonstraties geven. Zo gaan de mannen de uitdaging aan om een Baileybrug van vier velden te bouwen. Het Oudleden Fanfarekorps Genie zal op zondag een optreden verzorgen. Die dag zal ook de Regimentsadjutant met een marketentster aanwezig zijn. Natuurlijk rijdt er weer een pendelbusje naar het Nationaal Monument Kamp Vught, waarmee als vanouds goed wordt samengewerkt.

WISSEL- EXPOSITIES

De nieuwe ruimte is uitstekend geschikt voor wisselexposities. Het Legermuseum stelt (foto)exposities beschikbaar, die al in Delft te zien zijn geweest. Als eerste gaat het hierbij om een serie foto's van Martin Roemers, die hij in Irak maakte van de SFIRmissie. De expositie "Beelden uit Bosnië", nu tot oktober te zien in het Legermuseum, zal daarna naar Vught verhuizen. In 2008 volgt een expositie over het Nederlandse optreden in Uruzgan. Op deze wijze wordt het Geniemuseum een podium voor producties van het Legermuseum "op tournee".

De ruimte is echter zeker ook multifunctioneel. De beide museum(expositie)vleugels kunnen worden afgesloten, evenals de museumwinkel. Het middendeel van het gebouw kan dan ook worden gebruikt voor lezingen, recepties en andere activiteiten, bij voorkeur met een relatie tot het Regiment Genietroepen.

vereniging van genie onderofficieren

De formele opening staat gepland op 7 september a.s. Vanaf die datum zullen ook de openingstijden van het Geniemuseum worden verruimd. Het museum zal dan niet alleen meer op dinsdag en donderdag geopend zijn, maar ook op woensdag en vrijdag. Bestuur en medewerkers streven er naar om vanaf april 2008 het museum ook in het weekeinde open te stellen. Vanaf dan zullen de openingstijden gelijk lopen met die van het Nationaal Monument Kamp Vught. Het Geniemuseum streeft dan naar 25 tot 30.000 bezoekers per jaar (de helft van het bezoekersaantal van het Nationaal Monument). Natuurlijk zijn en blijven vrijwilligers van harte welkom om deze ambitie mogelijk te maken

RIJKSVAARTUIG 29

Niet alleen in Vught wordt op dit moment driftig gebouwd. Dat gebeurt ook bij werf Hoebee in Dordrecht, waar Rijksvaartuig 29 grondig wordt opgeknapt. De Rekwisietencollectie KL geeft dit "historische" duik- en bergingsvaartuig uit 1954 in bruikleen aan het Geniemuseum. Het vaartuig krijgt als ligplaats het Havenmuseum in Rotterdam. Een projectteam, bestaande uit vrijwilligers van het Havenmuseum en de manager van het Geniemuseum, begeleidt de "rehabilitatie" (het woord "restauratie" is niet van toepassing, omdat het schip wordt aangepast aan de eisen van de tijd).

Een exacte replica van de hijsmast is teruggeplaatst op het schip. De oude "kap" (schijnlicht) van de machinekamer is nagebouwd en geplaatst op het achterdek. Het ruim heeft een metamorfose ondergaan. Het is geschikt gemaakt om de passagiers (maximaal 40) van het schip

tijdens een rondvaart een goed onderkomen te bieden bij slecht weer. Ook is er ruimte gemaakt voor een kleine expositie over de historie van het schip, het duiken en de Genievloot uit het verleden. Natuurlijk krijgt het trotse en stoere vaartuig nog een uitgebreide verfbeurt, van binnen en van buiten.

Op 27 april zal het schip worden opgeleverd in het Havenmuseum in Rotterdam. Op 12 mei komt het naar de Pontonnierschool van het OTCGenie in Hedel, waar (oud)Genisten het rijksvaartuig kunnen bewonderen. Hiervoor is een programma gemaakt, speciaal voor iedereen die in het (recente) verleden met dit te schip te maken heeft gehad; zoals (leerling)schippers, duikers en onderhoudspersoneel. U kunt zich inschrijven voor deze bescheiden reünie op www.geniemuseum.nl. Het belooft een bijzondere zaterdag te worden!

(.)

Overplaatsingslijst januari - maart 2007

Het is niet gelukt om voor de deadline een overplaatsingslijst te verkrijgen. Dat belooft dus een extra lange lijst te worden voor de volgende Promotor. (Red.)

De in deze rubriek geplaatste informatie is afkomstig van de loopbaanbegeleider onderofficieren Genie. Zoals bekend gaan geruchten sneller. Als redactie baseren wij ons op feiten, ook al heeft dat tot gevolg dat op het moment van verschijnen enkele geruchten reeds waarheid blijken te zijn.

(.)

De VGGOO was present!

Het jaar begon al goed. De leden weten het bestuur blijkbaar prima te bereiken gezien het aantal uitnodigingen die bij de secretaris op de deurmat (of in de mailbox) geland zijn! En als het dan maar enigszins in te passen is zorgt het bestuur dat de VGGOO, namens al onze leden, aanwezig is bij die festiviteit of gebeurtenis.

In januari, februari en het eerste deel van maart zijn de volgende bestuursleden aanwezig geweest bij:

- De Passing Out KMS (op 19 januari, Joep Beljaars).
- Het functioneel leeftijdsontslag (FLO) van Aooi Bernhard Oude Nijhuis (op 31 januari) en het FLO van Kap Henk Schuurs (op 1 februari) (beide, Joep Beljaars).
- Het aanmeren van ABOO 32 (op 1 februari, Nico Stip).
- Het 50 jarig huwelijksjubileum van Fons Kurvers (op zaterdag 3 februari, Martin Curfs en Joep Beljaars).
- Het 30 jarig lustrum van onze zustervereniging Vereniging onderofficieren Cavalerie (VOOC) (op 23 februari, Maurice Waterreus).
- Ook konden we het niet laten om aanwezig te zijn bij de bevordering van sgt1 Piet Klijn tot sm. Hij gaat geniewerken versterken. Piet veel succes daar!

- De zilveren medaille-uitreiking aan Sgt1 Jan v.d. Els (op 1 maart, Nico Stip).

Op 23 maart zal Sgt1 Mario Bauer zijn bronzen medaille ontvangen (Nico Stip) en op 29 maart zal SMI Cor Knufman de dienst met FLO verlaten (Herman Jogems)

Helaas zijn er ook enkele leden overleden. De voorzitter heeft namens de VGGOO-leden condoleancekaarten gestuurd en fraaie rouwstukken laten bezorgen bij de ons ontvallen leden Cees Lit (1 december), Wim van Luijk (3 januari) en Co Troost (7 januari).

(-)

De Mont Blanc op voor KWF

METEREN - Bergen beklimmen zit hem niet echt in het bloed. Het aangaan van een uitdaging des te meer. Aankomende zomer gaat beroepsmilitair Eugène Lemaire uit Meteren een poging ondernemen om de top van de Mont Blanc te

bereiken. Behalve het boven op de top staan van deze hoogste berg van de Alpen wil hij met deze sportieve onderneming ook een ander doel bereiken. Namelijk zoveel mogelijk geld inzamelen voor KWF-Kankerbestrijding.

De expeditie heeft Eugène omgedoopt tot kortweg 'Klimmen voor kanker'. Hij heeft zijn beide ouders verloren door deze ziekte en wil graag door deze tocht zijn bijdrage leveren aan de doelstelling van deze organisatie. "De eerste sponsor is al binnen", meldt Eugène enthousiast. "Mijn werkgever, het ministerie van defensie, heeft een gratificatie toegezegd zodra ik de top van deze berg behaald heb. Om dit voor elkaar te krijgen moest ik wel een brief schrijven aan de hoogste generaal. Op het ogenblik ben ik druk bezig met flyers en e-mail bedrijven in de regio te benaderen met het verzoek me te sponsoren met een bedrag van •0,10 per hoogte meter. Het maximale bedrag per sponsor is dus •480,70." Eugène Lemaire houdt van uitdagingen. Daarin past zijn poging de Mont Blanc te beklimmen heel erg goed. "Ik doe graag gekke dingen, zoals ongetraind de Nijmeegse Vierdaagse lopen. Tijdens reizen zoek ik samen met mijn vrouw graag extreme sporten op zoals kano-tochten, rafting en parachutespringen. Opmerkelijk genoeg

ben ik wel wat behoudender dan mijn vrouw en ik twijfel meer of het allemaal wel kan. Zodra ik dan de beslissing genomen heb iets te ondernemen ga ik ook door tot ik mijn einddoel bereikt heb. Behalve een berg in Guatemala

is het nog nooit tot een echte klimtocht gekomen." Daar gaat nu verandering in komen en Eugène zal dit keer zeker niet ongetraind aan de expeditie beginnen. Als enthousiast snowboarder weet hij wat het is om je in de sneeuw te bewegen. Een stevige training in het Duitse Sauerland is een onderdeel van de voorbereiding." In aanloop naar de expeditie heeft Eugène de keuring van het organiserende bureau Cave Events al met succes doorlopen. Je zou verwachten dat dit geen probleem is voor een getrainde beroepsmilitair die twee jaar geleden op zijn 37ste nog zijn rode baret haalde. Zelf denkt Eugène daar genuanceerder over. Hij is al druk aan het trainen, met zijn rugzak op want "ik wil niet dat tijdens de expeditie de andere leden door mijn slechte conditie in de problemen komen", aldus Eugène. "Op de introductiedag heb ik bovendien ook kennis gemaakt met de teamleden en dat vind ik wel zo prettig. De laatste etappe naar de top van de Mont Blanc doe je namelijk samen met je touwmaatje. De gids bepaalt ter plaatste de samenstelling van deze teams. Vanaf dat moment ben je heel erg afhankelijk van elkaar. Gelukkig weet ik als beroepsmilitair als geen ander wat samenwerking onder moeilijke omstandigheden inhoud. Uiteindelijk wil ik wel naar de top van die berg." Interesse in het sponsoren van de expeditie voor KWF-Kankerbestrijding? Neem dan contact op via: lemaireeugene@hotmail.com

(.)

In Memoriam

op 1 december 2006 is overleden

Cees Lit

op 3 januari 2007 is overleden

Willem van Luijk

en op 7 januari 2007 is overleden

Co Troost

De VGGO wenst de familie nogmaals veel sterkte, bij het verwerken van het verlies.

Wij zullen Cees, Willem en Co niet vergeten.

Advertentie

